

Potser mai com avui m'he sentit
tant descoratjat per a dir alguns
motx ^aadequatx a una festa. Perque,
com m'és alt l'assumpte m'és
potent i vigorós ha d'ésser el
verb que l'expliqui i en mos-
tri la definició exacta. Ja
questa festa d'avui te un sen-
tit tant profund i lluminós,
te per marcar una natura tant
bella i fulgurant, que jo, que
conscientment adoro i estimo
aquestes altres, em veig mes-
quí i em trobo eixut per
explicar-les amb viva veu
davant vosaltres, que esteu
sedents de la paraula bella
~~de la~~

de la poesia i de l'expressió
alada de la mímica.

Es voldria sintetitzar amb algunes paraules el valor estètic d'aquest Certamen, nascut de l'amor a la Verge Maria en la modalitat dolça i atractiva d'aquesta Corta catalana, creada per la força del suficient, enriquida de totes gràcies i amada de tota virtut dolça i temperada. El sentiment marian, la poesia i la mímica, en aquest pinatje arnauíssim de la Corta de llevant, formen una trilogia que què més caldrà de seguida per a dir-ne dels llors

perenne,
d'una glòria ~~eterna~~.

3

Mes jo que diré amb una
petita veu? I si encara que
petita, ^{for al menys} ~~for~~ prou graciosa, prou
intelligent, per a donar resson-
nancies de la pietat catalana
a Maria i de la pau i de
la mística que aquesta pietat
comporta en aquest ambient llu-
minós, plaçid i serè d'a-
questa Costa beneïda!

Tot lloc del món, tot punt de la
creació, és una deixa del dit
de Déu. No hi ha trosset de la
seua obra que no signifiqui la
divina procedència. La infinita
potència creadora és ^{transmissa} ~~desclut~~ ^{transmet}
amb ~~els~~ infinits matisos que tot
plegat canten la glòria del
Creador.
de Déu. La rublim grandesa,

en terra, mar i cel, men formes
 innumbrables d'una requirida
 harmonia i sempre d'un sen-
 tit transcendent per a l'ànima
 humana. La natura és la revela-
 ció ~~perenne~~ (constant) de Déu als
 homes. I la natura faisona als
 homes a sa ^{imatge} ~~faison~~ en cada moment
 i en cada encontrada. Els modela,
 els afina a ~~sa~~ manera, ~~i~~
~~sa imatge~~. I els homes fills
 herens de la natura que s'alta
 comprenen i estimen la ~~seua~~
 mare naturalera que s'ha donat
 el seu parer, el seu mirar
 i el seu sentir, com fills de
 i en si s'encarmenten.

Un home en un país estrany,
 queda sorpres i admirat da-
 vent les bres els nous belle-
 res naturals, Juan sembla
 que el fill natiu d'aquell
 lloc no'n fa cas ni esment.
 Però, treuen el fill d'aquell
 lloc, allunyen-lo del país natiu
 i veuen com plora perdut
 l'absència d'aquell tros de
 terra i de cel que nodrí
 Joan cos i son esperit
 desde els tendres anys de la
 infantesa. Ningú sap com esti-
 ma la mare més que l'ha per-
 duta, ningú coneix^{te} conscient-

cia del regust fortíssim i
 inesable del sentiment de
 la Pàtria, del tot del
 val, del cel i de la terra
 que ~~se~~ volta fins que l'ensu-
 ran en llunyes i estran-
 res terres. L'estranger ^{un cop} ~~fora~~
 les ha admirat les belles naturals
 d'un país, s'en allunya recordant-les,
 i sentint. ve un bell recort, però
 no les troba a l'altre, no les encara,
 les contempla fredsament en
 tan el recort que en s'erua.
 Però el fill nadiu que les
 ha allunyat de son país, se sent
 arrancat del ~~seu~~ element, que
 li ~~donà~~ vida, i suspira d'amor
 donà

tot contemplant ^a per dins el
seu esperit les meravelles de
la bella engrada que fins a-
llavors ^{navia estimat sense}
~~no havia~~ ^{respectat} (comparat) i
~~avaluats~~ compte,

(En) Aquest procés de terra
que anomenem Costa de llevant,
(precisament en) aquest indret
on la ^{arena marítima} ~~zorra~~ s'allarga fins a
l'íser besada per l'ona in-
causable, (~~en~~) aquest punt de
la terra catalana marítima,
Tan plàcid i verè que eh
fontanes alterius de les roques
i muntanyes encara no
s'atreuen a amenaçar,
deixant per a la Costa Brava
el ^{la fluita} ~~atenció~~ important de
l'ona ^{amb} la roca nua; (~~en~~)
aquest recés de lluminosa calma

Verena és pera moralista, que en
 ja'm fills, l'indret més for
 mo's de la terra; en cap més lloc
 del mon trobem aquest sentiment
 d'eternitat, de repòs i de
 bellesa que 'us corren i
 en encira. I així és perquè
 els fills coneixem totes les
 carícies de la mare; perquè de
 la natura que 'us ha nodrit
 en coneixem tots els secrets,
 que és coneixer tota la gràcia
~~tota~~ l'empremta que Déu hi
 posà al crear-la, i tota la glà-
 ria que hi transpara al conser-
 var-la.

J'en aquesta Terra clara i transparent,
 no troben que és on l'amor
 a la Verge Maria hi té una dolça
 creimentesa? No troben que aquí
 tota la natura té un pesat i un
 caient tot maria, i que tota
 aquesta placides de Terra, mar
 i cel, que tota aquesta blavor
 de la gran plomura del mar i de
 la volta cèlica, aquesta fresqui
 uola verdor de camps i vinyes,
 no us sembla que tot és
 una meravel·la que canta les
 glòries de la Mare Verge?

La Verge, l'estel més radiant
 de la creació divina, el mirall
 més pur de la divinitat, la
 Mare de Déu, la font de l'Eter
 nament misericordiós, la infinita

dora al Déu home, de tenacitat
 Nostre Senyor, aquesta dolça
 mitjanccera entre cel i terra,
 no és veritat que sembla no
 tenir lloc ^{més a propinit} ~~per a~~ ^{als homes} ~~alposar-ni~~
 i mostrarse que en indrets
~~de la terra~~ com aquest nostre
 recés marítim, on tota la
 natura viu de vida pura
 i serena?

I no és veritat que aquí l'her-
mita i el santuari hi escam-
en com la perla en la petxina
i com la llum en l'estel·lada?

I ara diu-me si tota aquesta
natura, tot aquest sentiment
maria que en porta el ritme
me i n'és la vida, diu
si tot co, tot aquest retroba-
ment de natura i divinitat,
tot aquest concert de Paradís
retrobat, no crida l'experiència
de la paraula veïna de la
allò que'n diem poesia, que
vol dir paraula amb ales llumi-
noses, batesant de ventit finis-
sim i profund, paraula plena

de gràcia, reflex del verb
 de Déu Creador. I diem-me
 riencara, tota aquesta meravel·la
 de natura directrada
 no cloma per ésser expressa
 ja per allò tant potent
 i penetrador, per aquell moviment
 de l'aire vibrant que
 us pren i us esporta, us
 pren i us domina, us breca
 i us enardeix, per aquella art
 suprema del sentiment que a
 nomenem miria. Ja la
 miria, filla de l'Etern, ascendeu
 ra del món i carrel dels homes,
 quan no se't arrogeja pel llustre
 de les mundanes ~~passions~~
 ridícles i fatigues!

Ocèria i Múrica ha d'ésser
 l'expressió justa i adequada
~~d'aquesta festa perdurable,~~
 d'aquest meravellós comuni-
 catiu de natura i religió, que
 respira en aquest trocet
 de terra catalana, sinó la
 més formosa, des noialtres,
 la més estimada i la més
^{entesa} ~~entesa~~ per les nostres sen-
 tides i per la nostra ànima.

Y heus aquí tot el sentit i es-
 plicació d'aquesta festa que estem
 celebrant, heus aquí el perquè d'a-
 quest certamen i el secret del
 sentiment que el mou i el
 de la seva transcendència estètica.

Havem cridat teòlegs, músics
 i poetes perquè s'erin interpres
 d'aquesta modalitat de la pietat
 catalana Tan característica i
 singular, a uns i altres els
 hi havem proposat la llouca
 divina, la pregària, la canço
 la història i la llegenda; els
 havem pregat que entrant
 en el vent d'eternitat que
 serveix ^{aquella} tot indiet de la nostra
 terra, en trobesin la forma per
^{a expressar la que fos}
 adequada i inspirada, la forma
 amb les idees, amb la paraula
 i amb els sons. Que amb
 aquesta forma reflexessin
 aquesta modalitat, Tan catalana i
 Tan mediterrània, ^{modalitat} que és una

variant de la gran tonada de
la Catalunya raga, de la Catalu-
nya nació; que és un mirat-
le de la gran resplendor de
l'ànima que es agraïta; que
és una para del vent català,
una para plena de gràcia, de
llum i veritat que com
lla que dismifica i presideix
la regina de la llum eterna,
de la veritat perpètua i
de la gràcia atorgadora de
tota benaurança, la mare e-
terna de la Misericòrdia.

Els nostres homes de lle-
tres els nostres artistes han
respost abundantment. No es
toca més fer la crítica del
resultat obtingut; però jo

estic segur que amb la
mostra que ~~se~~ us donarà
seguidament, hi trobareu
el reflex i l'expressió de
tot aquest sentiment inesfable
tan característic que jo he
procurat indicar amb les mes
res ~~poques~~ pobres paraules i
humils paraules.

Thi Milet